

В цьому сенсі робота, здійснена видавництвом «Дуліби» з перекладу та видання дослідження науковця Сергія Ціпка, має велику значущість, оскільки дає можливість українцям дізнатися більше про своїх співвітчизників за океаном.

У відеопривітанні, яке С. Ціпко підготував спеціально для презентації україномовного видання власної книги, автор зазначив, що вона є своєрідним містком між українцями в Аргентині та в Україні. До слова, сам науковець є яскравим прикладом особистості, що зазнала впливу культур різних народів. Його батько – українець, мати – іспанка, він народився і виріс у Великій Британії, тепер мешкає і працює в Канаді. Центральне місце в його науковій роботі займає дослідження історії української імміграції до країн Латинської Америки. Зокрема, результатом багаторічної праці науковця й стала монографія «Українці в Аргентині (1897–1950 рр.): творення громади», яка 2011 р. була видрукувана у Канадському інституті історичних

студій в Едмонтоні. Нині ж із цим важливим науковим доробком отримали можливість познайомитись і українці.

Доктор історичних наук Марина Гримич, директор видавництва «Дуліби» та співперекладач видання, підкреслила наукову вагу книги, зазначивши, що це перша професійна науково-історична розвідка на цю тему. Незважаючи на те, що С. Ціпко є не єдиним дослідником, увагу якого привернула тема імміграції українців до Аргентини (до цієї тематики зверталися такі автори, як М. Данилишин, М. Василик, О. Сапеляк), саме йому вдалося досягти цілісності у викладі більш ніж півстолітньої історії українців Аргентини та реконструювати загальну картину життя переселенців. Заслугою автора є використання широкого масиву різнопланових і різномовних джерел та літератури, в тому числі досить екзотичного фактологічного матеріалу, досі невідомого не лише широкому колу читачів, а навіть вузькофаховим спеціалістам. Його дослідження логічне та докладне,

структуроване за хронологічним принципом, що дає змогу прослідкувати історію українців в Аргентині у динаміці.

Україномовне видання цієї книги було підготоване у відділі культурологічних досліджень Науково-дослідного інституту українознавства та рекомендоване до друку вченою радою цієї установи. Богдан Галайко, директор НДІУ, зазначив, що пишається тим, що установа долучилася до виходу в світ такої потужної наукової продукції. Він подякував організаторам заходу та подарував Посольству Аргентини в Україні низку наукових видань з історії України.

Оксана ОВСІЮК

кандидат історичних наук,
старший науковий співробітник
відділу культурологічних
досліджень НДІУ

РЕЦЕНЗІЯ НА МОНОГРАФІЮ С. ЦІПКА «УКРАЇНЦІ В АРГЕНТИНІ (1897–1950): ТВОРЕННЯ ГРОМАДИ». – КИЇВ: ДУЛІБИ, 2015. – 280 С.

Наприкінці XIX та й упродовж усього буремного XX століття велика частина українців залишала рідні землі у пошуках кращої долі та ліпших умов життя. З одного боку, це було спричинене непростю соціально-економічною та політичною ситуацією на теренах України. З другого – відкриттям кордонів та активною політикою окремих країн, що була спрямована на захоплення переселенців-колонізаторів. У результаті цих міграційних процесів у найбільших країнах Північної та Південної Америки утворилися значні діаспорні спільноти українців. Якщо українські діаспори в таких країнах, як Сполучені Штати Америки, Канада, відомі нашим дослідникам,

то створення та діяльність українських громад в країнах Латинської Америки знані не так широко. Саме тому публікація перекладу книги С. Ціпка «Українці в Аргентині (1897–1950): творення громади», присвяченої історії діяльності української діаспори в Аргентині, в українському видавництві «Дуліби» є помітною науковою подією.

Потрапляючи і вкорінюючись у віддалених куточках світу, українські громади не лише самі змінювалися та адаптувалися до нових умов життя, але й ставали помітними учасниками соціо-історичних процесів в країнах еміграції. У книзі С. Ціпка подана детальна історія розгортання кількох хвиль української